

Наймої, уєї і о і єї³ сі а^о і і ө³ і о

У кожного свята, яке на державному рівні відзначає вся Україна, свій літопис, що з плином часу віддаляє нас від тих подій, які навечно увійшли в скрижалі історії. Та небагато серед них таких, які з кожним роком продовжують творити цю історію, наповнювати її новим змістом, подіями та фактами. Саме у цьому полягає особливість найвеличнішого державного свята – Дня Незалежності України. Хоча минулої неділі українська держава відзначила вже 23-й день народження, цього року для багатьох чи то для більшості із нас свято набуло воістину нового глибинного значення. У мереживо високих почуттів мимоволі вплелися ноти смутку і печалі – за праїдами, що, ніби позавчора, полягли у віковій битві за свободу, за героями, які ще вчора непохитно боронили волю на Майдані, за побратимами, які сьогодні на щиті “вертаються” зі східних рубежів країни.

Хвилиною мовчання їхню світлу пам'ять ушанували на святкових зборах, що відбулися у трудових колективах магістралі з нагоди 23-ї річниці незалежності України.

– День Незалежності – це свято, у якому щороку зустрічаються Минуле і Майбутнє України. Минуле має вселяти мудрість. Майбутнє – виховувати відповідальність за прийняття рішень, – такими словами розпочав академію, яка відбулася в управлінні залізниці з нагоди визначного державного свята, голова дорожньої профспілкової організації Андрій Сенишин. – У ці серпневі дні календар історії відраховує 23-тню річницю незалежності України. Нелегкими і далеко не безхмарними видалися ці роки. Нині доводиться йти важким шляхом соціально-економічних перетворень, створювати практично нові правила і стандарти життя. Проте незалежна Україна відбулася остаточно і безповоротно. Незважаючи на складну політичну та економічну ситуацію, погіршення життя наших

родин, ми згуртовані для праці на благо країни, для допомоги на підтримку нашої армії.

Безумовно, ці роки незалежності стали випробуванням для всіх нас – насамперед на зрілість і терпіння, на толерантність і зрештою на здоровий глузд. Тому не може бути сумніву у тому, що ми у змозі поліпшити життя у своїй державі. Тій державі, що вистраждана поколіннями українців, за яку віддано скільки життів і крові.

У День Незалежності необхідно подати один одному руку.

Хтось уже зробив це раніше, хтось це зробить сьогодні, а хтось, можливо, завтра. Але ми не повинні залишати давній розбрат своїм онукам, бо добре знаємо ціну української свободи. Усі ми хочемо зберегти найдорожче: дітей і родину, мир і спокій, працю і добробут, надію і віру. Ми знаємо – це зроблять тільки повага до людської гідності, свобода, демократія і справедливість. Це наші цінності. У них – наша єдність, у них – наша сила. І ми готові стати на їхній захист.

Будьмо упевнені в безхмарному майбутті України. Цей день обов'язково настане. Він прийде тим швидше, чим більш свідомо й наполегливо ми будемо працювати сьогодні на благо Батьківщини, проникнемося почуттям патріотизму до свого дому, міста і всієї України. Повірте, без цього дуже важко досягти поставленої мети. Переконали – ми її досягнемо! – наголосив Андрій Сенишин.

– Проголошення 24 серпня 1991 року Акту про незалежність України увінчало всю попередню історію українського народу. Розтягнуті на віки визвольні змагання за вільне життя на власній землі у суверенній державі переможно справдилися на зламі тисячоліть, – зазначив у своєму виступі начальник Львівської залізниці Богдан Піх. – Та варто усвідомити, що ситуація 1990-1991 років стала можливою значною мірою завдяки унікальному збігові політичних та економічних обставин і чинників, які склалися на той час у радянській державі. Таким чином Україна здобула незалежність без жодного пострілу і краплі крові. Можливо, саме ця унікальна обставина не стала приводом для українців,

щоб усвідомити всю глибину і важливість події, яка відбулася, адже там, де незалежність здобувалася з боями і стражданнями, її цінують як найвище благо, усвідомлюючи, що захищати свою незалежність – це не високі слова, а важливий і нелегкий щоденний обов'язок кожного громадянина. Нині, як ніколи досі, розуміємо актуальність і важливість цього обов'язку.

На жаль, цього року Свято Незалежності не є таким радісним і урочистим, яким мало би бути, бо в Україні сьогодні фактично йде війна. У східних регіонах лунають постріли і вибухи, ллються людські сльози і кров. Коли мине біда – точно нині не може сказати ніхто. Та впевнено можна стверджувати, що Україна захистить свою незалежність, адже довкола цієї надважливої справи нині згуртувався весь український народ.

У лавах української армії на Сході нині боронять українську землю від терористів понад 200 залізничників із багатьох підрозділів магістралі. На жаль, боротьба за незалежність, за справедливість і добробут в Україні не обходиться без гірких втрат. Разом із батьками, рідними та друзями весь трудовий колектив глибоко сумує за полеглими колегами.

Восні дії потребують не тільки людських ресурсів і зусиль. Вони так само змушують переорієнтувати на ці потреби й економіку. У тому числі і залізничний транспорт, який здійснює перевезення для потреб антитерористичної операції. А наші буденні справи, тобто об'єми перевезень народногосподарських вантажів і пасажирів, і без того виглядають не надто оптимістично. За об'ємами вантажних перевезень наша залізниця на три відсотки відстає від показників аналогічного

періоду минулого року. Через загострення стосунків із Російською Федерацією спостерігається значний спад обсягів транзитних вантажів. Приведу такий приклад: бойові дії, які тривають у східному регіоні, призвели до того, що Донецька залізниця, яка до цього заслужено вважалася головним вантажовідправником країни і навантажувала за добу біля 400 тис. тонн вантажів, нині навантажує заледве 120-130 тис. тонн. Така невтішна ситуація позначилася і на інших залізницях, оскільки чимало вантажів, зокрема руда, вугілля, метал, прямували з Донбасу через територію Львівської магістралі на прикордонні залізничні переходи, і далі – у Західну Європу.

Попри всі негаразди, колектив Львівської залізниці докладає максимальних зусиль, щоб забезпечити стабільний процес перевезень. Велика увага нині зосереджена на перевезенні зернових вантажів і його об'єми хоча й несуттєво, але вже перевищують показники аналогічного періоду минулого року. Є надія, що з успішним завершенням бойових дій на сході країни у цьому напрямку пошавиться процес перевезень інертних будівельних вантажів із кар'єрів Клесівської групи, продукції цементних комбінатів та інших підприємств. Це дасть можливість забезпечити належні об'єми перевезень, а відтак – доходи залізниці, рівень заробітної плати залізничників, дозволить зберегти кадровий потенціал і в подальшому успішно виконувати поставлені завдання.

Тож дозвольте привітати усіх вас із найбільшим державним святом – Днем Незалежності України. Побажати терпіння і сили духу. Щиро зичу усім міцного здоров'я, благополуччя, добробуту і достатку. А ще – непохитної віри у те, що прийдешній день принесе мир і спокій у наш спільний дім, у наші душі і серця. Це зараз найголовніше, – наголосив Богдан Піх.

На завершення святкових зборів начальник залізниці відзначив кращих залізничників почесними нагородами, подяками та цінними подарунками і висловив тверде переконання, що із Божою допомогою вже наступного року вся Україна відзначатиме День Незалежності святково й урочисто, у піднесеному настрої.

За багаторічну сумлінну працю, особистий вагомий внесок у розвиток транспортної галузі, високу професійну майстерність та з нагоди Дня Незалежності України наказом начальника залізниці – голови комісії з реорганізації залізниці нагороджено:

НАГРУДНИМ ЗНАКОМ “ЗА САМОВІДАНУ ПРАЦЮ” ІІ СТУПЕНЯ: БАДЗЮКА Валерія Васильовича – начальника станції Заболоття, БОРИСЕВИЧА Тараса Павловича – електромеханіка дільниці 2 групи Ковельської дистанції сигналізації і зв'язку, БРИЛІНСЬКОГО Романа Петровича – старшого стрільця першого

Вітаємо з нагородами!

загону воєнізованої охорони, **ВИНАРЧИКА Тараса Яковича** – старшого інспектора інспекції з контролю виконання, **ВІВЧАРА Богдана Михайловича** – вантажника станції Красне Скнилівської дільниці Львівської дистанції навантажувально-розвантажувальних робіт, **ГЕБУРУ Галину Володимирівну** – заступника старшого диспетчера поїзного відділу перевезень Івано-Франківської дирекції залізничних перевезень, **ГОРІН Ольгу Степанівну** – начальника станції Коропуж, **ДМИТРІВ Марію Миколаївну** – начальника контори (вантажної) станції Рожнятів, **ДМИТРІВА**

Андрія Михайловича – тракториста 4 розряду пасажирського вагонного депо Львів, **ЖИДІКА Антона Юлійовича** – машиніста тепловоза 1 класу локомотивного депо Мукачєво, **КОВАЛЯ Петра Петровича** – маляра 5 розряду господарської служби, **КОВАЛЬНИЦЬКУ Валентину Ростиславівну** – старшого оператора станційного технологічного центру оброблення поїзної інформації та перевізних документів станції Здолбунів, **КОЗЮЧКА Петра Платоновича** – начальника відділу матеріально-технічного постачання пасажирського вагонного депо Ковель,

КОЛІЩУКА В'ячеслава Петровича – начальника району електропостачання 2 групи району електропостачання Здолбунів Рівненської дистанції електропостачання, **КОНДРАТЮКА Руслана Венедиктовича** – чергового по дирекції Рівненської дирекції залізничних перевезень, **КОРНАШ Галину Володимирівну** – провідного економіста фінансово-економічного відділу Ужгородської дирекції залізничних перевезень, **КОСОВАНА Василя Петровича** – слюсаря-ремонтника 6 розряду локомотивного депо Чернівці, **КОСОВИЧА Богдана Володимировича** – заступника начальника Коломийської дистанції колії.

Закінчення на 7 стор.